

ועדת החקירה - מלחמת יום הכיפורים

6584

י ש י כ ה

21.7.1974 - בוקר

שער אל"ם צבי אלמרג

מה שמך הסלא?	<u>היו"ר/ אגרנט</u>
צבי אלמרג?	<u>אלמרג</u>
מה דרגתך?	<u>היו"ר אגרנט</u>
אל"ם.	<u>אלמרג</u>
אתה משהיר כהן צדק לוסר את האמת.	<u>היו"ר אגרנט</u>
משהיר.	<u>אלמרג</u>
העדות שלך היא סודית והדיון הוא סודי.	<u>היו"ר אגרנט</u>
סוכן.	<u>אלמרג</u>
מה תפקידך?	<u>היו"ר אגרנט</u>
מפקד מצ"ח.	<u>אלמרג</u>
מטרה צבאית לחקירה?	<u>היו"ר אגרנט</u>
מטרה צבאית חוקרת.	<u>אלמרג</u>
ממתי?	<u>היו"ר אגרנט</u>
RRRPR	<u>הלמרג</u>

אלטוב: 7 שנים, ספטמבר 1967 אני מפקד מצ"ח ארצי.

היו"ר אגרנט: ספר לנו כמה פרטים על קורות חייו.

אלטוב: אני יליד ורשה, נולדתי ב-1920, באתי בן שנתיים ארצה, ב-1922. קיבלתי את חינוכי כביה"ס "תחכמוני" כח"א ו"הריאלי תחכמוני". אצל לעבוד אצל דוד הוהר במשרד פרטי לחקירה ב-1939. עבדתי שם כ-6 שנים.

גדלתי בארץ, הייתי חבר ב"הגנה" מהגדנ"ע, נוסרות כחיל הרכבה בסאורעוה 1939. אח"כ עבדתי ב-ר.א.פ., לאחר סכן - עם הגיוס לצה"ל - גוייסתי לחיל האויר, ללהק הובלה אוירית, זה היה הספקת הציוד מצ'כיה לארץ ואח"כ פריצת הדרך לנגב בפיקודו של מוניה מרדור. הייתי מהראשונים שארגנו את הנושא בארץ. ב-1949 דצמבר עברתי להיות מפקד מצ"ח, או יוהר נכון - ארגנתי את מצ"ח פיל האויר. שם שרחתי עד 1961 כמפקד מצ"ח. מ-1961 עד 1965 הייתי סגן מפקד מחלקת שליטה בחיל האויר. לאחר סכן שנתיים הייתי בשליחות בקנדה בהשאלה לקק"ל. ואז חזרתי כמפקד מצ"ח ארצי לצה"ל, וכאן אני משרת בתפקיד זה.

ידין: אני מבין שאתה כפוף לקצין מטרת צבאית ראשית, הייתי רוצה

לדעת האם הכפיפה שלך היא אבסולוטית או יש לך קשר

ישיר עם פרקליט צבאי ראשי או איזה מחלקה אחרת.

אלטוב: אני כפוף מן הבחינה הפיקודית לקצין מטרת צבאית, שאני

ממש אחת המחלקות אצלו, כמחלקת חקירה, כמו שיש מחלקת

חנועה ושאר מדורים. קשרים ישירים יש לנו עם הפרקליטים עקב העבודה שלנו,

כשהתיקים שלנו עוברים ישירות לכל פרקליט פיקודי או לפרקליט צבאי ראשי במידה

וחקירה מוטלת עלי ישירות ממנו או מגורמי מסכל. הוא יכול להסיל עלי.

ידין: האם יכול פרקליט צבאי ראשי לבקש ממך (אלטוב: להורח)

לחקור דבר מסויים?

אלמוג: בהחלט, הוא יכול, וזה גם נעשה. עוד לכסיפות -

המסורה הצבאית למעשה, קצין מסורה צבאית פיקודי כפוף לכל אלוף פיקודי שבו הוא משרת, מצ"ח לא כפוף לאף אלוף פיקוד. זאת אוסרת, שאני איני כפוף פיקודית לאלוף פיקוד. הוא לא יכול להורות לי שום דבר בעבודה, אם לספל - כן, אבל לא לספל בנושא מסויים - הוא לא יכול להורות לי, זאת ההפרדה היחידה שיטנה, שלגבי קצין מסורה צבאית פיקודי - אלוף הפיקוד הוא מסקדו והוא היועץ המקצועי שלו, בשעה שמצ"ח אינו כפופה לו.

ידין: אתה עצמך - מי יכול להורות לך לא לעשות?

אלמוג: לא לעשות - אף אחד לא יכול להורות לי, רק לעשות. לעשות יכול לבוא כל חייל מסוראי ועד אלוף ולהגיד לי - "עברה עבירה - תחקור", אאאאאאאא ואז הובחי לחקור. לא לעשות - אין דבר כזה, אם אני יודע שיטנה עבירה - הובחי לחקור אותה, ואף אחד אינו מפסיק את החקירה. ייתכן שבאמצע חקירה יכול לבוא פרקליט צבאי פיקודי ולהחלי (?) ולהגיד "חקירה זו לא מטפלים", אבל לא זכור לי שזה קרה.

היו"ר אברנט: אז מה אתה עושה? - אתה חוקרת את המקרה...

אלמוג: היחידות שלי חוקרות את המקרים. היחידות שלי ישנן בכל הארץ, מחולקות בצורה טריטוריאלית, לאו דוקא פיקודית, חוקרות בכל העבירות שחוק השיפוט הצבאי חל עליהם או החוק הפלילי, שאנחנו מטפלים בהן. האם להסביר את ההחליך, כיצד זה פועל הלאה?

היו"ר אברנט: כן, בבקשה.

אלמוג: כשחקירה נגמרת היא עוברת לאזור של הפרקליט הפיקודי של היחידות, לאותו פיקוד, שייך החייל שלגביו החקירה נערכה. אז הוא מחווה את דעתו ומחליט אם כמירה שיש חוסר ראיות מפסיק להעמיד

הער: אל"ם צבי אלסוב

לדין או אין, כפי שיעסוק לדין, בפני קצין שיפוט בכיר או בפני בית דין צבאי, או שהתיק נסגר מתוך ראיות.

היו"ר אגרנט: זה עוכר אליו דרכך?

אלסוב: לא, הנלך קודם מהיחידה אלי, לעיון כתיק, ואם התיק נראה בסדר - אני מעביר למפקד היחידה של אותו אזור והוא שולח לפרקליט הפיקודי.

יריין: שאלה מכחינה זו. קצין מסטרה צבאי ראשי מתואם ע"י אכא? (אלסוב: כן) אני לא מחפצא כנוהלים, באכא יש ישיבות - שבועיות, חדשיות - האם כיישיבות האלה של אכא, למרות שאתה כפוף לקצין מסטרה צבאית, האם אתה משתתף נוסף לקצין מסטרה צבאית.

אלסוב: לא. אני משתתף בכנס ספ"ג של אלופי משנה ומעלה אבל האלוף, אבל אצאצא אני מעביר לקצין מסטרה צבאי ראשי כל חודש, כל שבוע, דו"חים על מקרים בולטים, יוצאי דופן, לראש אכא. פשוט לעיון ולידיעה. והוא מעביר את זה אז הלאה למטה הכללי.

היו"ר אגרנט: אם כן, התהליך הוא כך שהיחידה חוקרת, יחידה של המסטרה הצבאית חוקרת, כשהיא גומרת היא מעבירה....

אלסוב: מעבירה אלי לעיון. במידה וחתיק לא בסדר אני מחזיר אותו להשלמת. במידה והוא נראה לי בסדר - אני נותן הוראה להעביר אותו לפרקליט לחוות דעת, הפרקליטות של אותו פיקוד, אויר ים או צפון דרום ומרכז.

יריין: כמה אנשים עובדים בספ"ה מכל צה"ל, כולל אויר, כולל ים, כולל אצלך?

הער: אל"מ צבי אלסוב

אלסוב: כמצ"ח עובדים כ-140 - 150 איש, זה כולל הכל, מלבד המילואים שאנחנו נעזרים בהם כל השנה.

ידין: כמה נערך אנשי מילואים משרתים אצלכם בספוצע?

אלסוב: כמה אנחנו קוראים כ-20 איש בגלל המצב שאחר המלחמה.

ידין: כך שאפשר להגיד שעובדים בסביבות 170 איש?

אלסוב: כין ה-150 ל-170 איש.

היו"ר אגרנט: בכל הארץ?

אלסוב: בכל הארץ.

נבנצל: היחה פעם איזה חקירה מיוחדת של שוד של ציוד, זה היה בעקבות גניבות שהיו בסיני, זה היה מחוץ לצה"ל, לך ידוע

על כך?

אלסוב: אינני יודע, באיזה סקרה בסיני?

נבנצל: זה התעורר בקשר לאכו-רודס. לא אכו-רודס הנוכחי, אלא הקודם.

אלסוב: היו לנו כמה חיקים, אבל איני יודע למה אתה מחכוון. אם זה היה רכוש צבאי שהיה בטיפול או שחיליים לקחו - אנחנו

שיטלנו.

נבנצל: זכור לך שהתמנו קצינים לחקור מחוץ לפסגרת של מצ"ח.

אלסוב: ייחכן, אבל אני איני יודע על כך.

6589

בס

- 6 - 10 -

ועדה החקירה - ישיבה קי"ז

21.7.74 - בוקר

הער: אלס" צבי אלסוב

אני אבקש מסך לחאר לנו את סצב המסמעת סבחינת התיקים
שהיו לך בשנה שלפני המלחמה.

היו"ר אגרנט:

כן, יש לי כאן גם בכחכ, ויש לי העתקים, אם אתם מעונינים
לקבל, כל אחד, העתקים סזה.

אלסוב:

כן, בכקשה.

היו"ר אגרנט:

הרף הזה (?) יהיה מוצג מס' 334.

אח"כ רשמה או

סיכום חקירות כתיקי החוליות - יחיסה שלנו נקראת חוליו
זה לפי חוליות, אבל לפעשה הנהונים הם סך הכל של סת"ח.

צבי אלמוג:

צב 335

נאשמים לפי הדרגות ומקצועות - קבע, חוכה, סילוואיס,

צב 388:

צוקרים אזרחים.

אמה רוצה להתחיל במצב 335 - סיכום חקירות?

היו"ר אברנט:

סיכום חקירות - (כאשר כתוב בחודש הקודם, הכוונה

צ. אלמוג:

לשנה הקודמת) - מה שנשאר בטיפול. אז נשאר לנו 357 תיק

נרשמו 2994. טיפלנו בסך הכל 3351 תיקים. מהם עברו לחביעה 2121. למשרת ישראל -
אם יש גורם שהאיש בינתיים אזרח, או שזה היה אזרח שנכנס למחנה צבאי - אנו מעבירים
אה המסך הטיפול למשרת ישראל כי כך אומר החוק. עברייין לא נודע - שלא מצאנו את
העברייין - 679 תיקים. שלא היתה כללם עבירה - 206 תיק. זאת אומרת, שיצאו
מאתנו לקראת/ספטמבר 88 - 3025 תיק. נשאר בטיפול - 326 תיק.

אברנט:

מה זאת אומרת יצאו?

צ. אלמוג:

יצאו לפרקליטים והלאה. לכל הגורמים האלה שהצבעתי -

לחביעה, משרת ישראל, עברייין לא נודע ואין עבירה

ירדו מהסצ"ח 3025, עבר הטיפול בהם על ידינו. ונשאר לנו כ-30 בספטמבר עוד 326
שהמסכנו בהם באוקטובר, בחוספת החדשים שנשטמו כודאי באוקטובר.

עשימי הסוואה מינואר עם ספטמבר 1972 לראות מה קרה -

יש ירידה ברישום מה עשאר מהחודש הקודם, נרשמו פחות תיקים מאשר היו באותו זמן
בשנה החולפת; בטיפול היו לנו קצת יותר כיון שנהודש דצמבר נשאר יותר. המספר
שהיה ברישום היה יותר גדול. לחביעה הועבר מספר יותר גדול יחסית. משרת ישראל -
מקרה אחד יותר מאשר שנה קודמת. כמעט עברייין לא נודע אנו נעים במסיבות אותו מספר.
אין עבירה - היו פחות מקרים. יצאו 3198 תיק ונשאר 375. זאת אומרת, שאי אפשר
לחביע על הכול גדול משמעותי בין שנה 1972 (ינואר-ספטמבר) לשנה 1983 בחודשים המקנ

בכל אופן, לא מספרים דרסטיים, למרות הגידול קצת.

אני מעבור עכשיו לסבלה של סוגי העבירות - מה חילקתי
אם זה לחודשים פיננאר עד 30 לספטמבר 1973, ומתחת לקו האדום עשיתי השוואה לשנה
החולפת בסוגי העבירות. בענייני כסחון - לא היתה לנו אף עבירה בשנת 1973.
בשנה החולפת היו לנו שלושה מקרים. זה נובע בדרך כלל מפטוטי חיילים. זה לא
דברים חסודים ביותר. אם זה גילוי סודות או חייל מדבר באוטובוס ונחפס.

היו"ר אגרנט: אבל לא דברים רציניים?

צ. אלסוב: לא, פעם היו חברה שהיו עובדים את האכול לסוריה, לירדן
אבל בשנה זו זה לא היה.

סעיף רצח - תודה לאל אין לנו אף מקרה לא בשנה זו ולא בשנה חולפת, גם לא בנסיונות
לרצח. מקרי הריגה - היו לנו 5 ב-1973 ו-5 מקרים ב-1972. זה יכול להיות מיקר
מפליסת כדורים של חייל שמחזיק נשק ולא מקפיד על ההוראות והורג אדם. לא היתה
שום כוונה, אם כי יש הריגה.

ירין: מה ביחס למקרה שהיה כמגדל-העסק?

צ. אלסוב: שם הרגו חייל בהגיבה שעשו כפסח והתנפלו כמערדון הנוער.

אגרנט: הכוונה לגרימת מוות שלא בכוונה?

צ. אלסוב: לא בכוונה, ואז הוא נשפט על הריגה. בגרימת מוות יש לו
19 מקרים ב-1973 שזו ירידה לעומת 41 מקרים בשנת 1972.

אגרנט: המקרים האלה הסתיימו באיזה עניין?

צ. אלסוב: זה בבית דין צבאי. אין מקרה מוות שלא יגיע לבית דין צבאי.

אגרנט: האם זה מראה שהוא גם נדון על זה?

צ. אלסוב: בטבלה זה לא מראה. זה מראה שזה עבר לתביעה. כלומר, ש

היו מספיק מסצאים וראיות כדי להעביר לפרקליט והוא קבע

בית הדין. בדרך כלל של מקרה של גרימת מוות זה עובר לבית דין צבאי, אלא בסידה

והפרקליט מצא שאין מספיק חומר וסגר את התיק.

סעיף של פגיעות ואלימות - פגיעות יכול לבוא בין חייל לחברו או בכל מיני מקרים אחרים תוך כדי עבודה. או אלימות - של חייל כלפי חייל או ספקד כלפי חייל. ספקד יכול להיות גם טר"ש או אב"ט כלפי חייל, במקרה טבעה - יש מקרה יותר מאשר בשנה חולפה. על זה אין לנו שליטה. הלוא כמה חברה הולכים להתרחץ בים בלי רשות ובמקומות שאין מציל. אז קורה בדרך כלל האסון. היה לנו מקרה טראגי של קצין צנחן שחזר מאמונים ועשו פסיכה במושבה כנרת, והלך להתרחץ בדיוק שיהיה שפל בכנרת וקפץ עם הראש 60 ס"מ ישר לתוך בטון או סלע ונהרג על המקום על הדבריה האלה אין לנו שליטה. זה נובע מהשלנות או מאי-קיום הקראות, שם אסור היה בכלל להתרחץ, והם יצאו בלי רשות מהיחידה. במקרי איבוד-לדעה - אנו רואים שלקראת שנת 1973 היו 7 מקרים לעומת 9 ב-1972. רוב המקרים של איבוד לדעה קורים לחיילים כמעט בלי קשת יסור לשירות בצבא. זאת אומרת, שלא עשו לו משהו מיוחד בצבא שזה היה הגורם. זה קורה בדרך כלל לילדים ממשפחות הרבנות או לילדים מפרעים, שהיו בכעיו על טקסום גם קודם, ואמר "כך קרה מה שקרה. בצבא היתה לו גם ההזדמנות. אז יכול להיות שגם הלחץ הנפשי וגם המעמסה שהוטלה עליו והמשמעה, ובאותו רגע יש לו נשק ביד, תופס המוקנט והוא הרביץ כדור ואיבד את עצמו לדעה. היה לנו בשבוע שעבר מקרה בקריה-שמרנה ואחפול הודיעו לי שבליט שבת היה גם כן מקרה בקריה-שמרנה. חייל חנק את עצמו על ידי כך שהכניס בבית צמר בפן לפה וקטר את עצמו עם חבל וחנק את עצמו טוטאלית.

במקרה שחייל מת בחוץ, מטפלת בכך משטרת ישראל. אבל אנו מיד עושים תיק מקביל יחד אהם, כדי לראות מה ההשלכות, אולי היתה לכך סיבה צבאית. זה בדרך כלל כאשר קורה בחוץ. כאשר זה קורה במחנה צבאי, זה סיפור שלנו בלעדית. לסעיף 10 - גניבה מחייל - אנו קוראים בעיקר לנושא של ג בין חיילים לחיילים רק בציווד אישי ולא בציווד צבאי. כלומר טרניזיסטור, כמה לירות, מכונת גילוח חשמלית, השלפת ציוד מה שקוראים - שמישהו סוחר לשני חולצה ומכנסים או חצי קיטבג. בעיקר מגניבה בין חייל לחברו.

אחרי כן אד

לפני כן או

אך

צ. אלסוב:

אנו רואים שהיו לנו 439 מקרים לעומת 404 בשנה החולפת.

זאת אומרת אין כאן שינוי משמעותי גדול; וביחס למספר

המשרחים בצה"ל - זה לא נורא ביותר. הלוואי ויהיה פתוח. אבל הדבר הוא קשה,

כאשר הדברים מסתובבים באופן חפשי; הייל משאיר בחדר מצלמה, או סרנסיסטר,

או מכונה גילוח חשמלית ויוצא לאמון וחוזר - והנה החפץ שהשאיר נעלם.

לכן אנו מקדישים יותר תשומת-לב לחקירות האלה, לא כל-כך מבחינת הערך הכספי

כמו מבחינת הערך המורלי. שהרי יושבים היילים יחד באותו אהל ועובדים באותה

יחידה ויוצאים לעבודה - אנו מעוניינים לתפוס את הגנב. אז יש לנו אמנם

פקודות שעד טכום פסוים איננו חייבים לחקור, אבל ברגע שיש "מביפה", שהיו

באותה יחידה 2-3 גניבות - אנו משתדלים בכל-אופן להיכנס לנושא ולמצוא את הגנב.

כי אז האווירה היא פחד רעה ביחידה, שאד כבר איננו מסוך על השני. שניה, אם

הוא איננו יכול לסמוך עליו כאשר לצורך אישי שהוא משאיר, סחר הוא לא יסמוך

עליו כשעה פעולה. אנו משתדלים במקרה אלה לכוא ולמצוא את הגנב.

לנדוי:

זאת אומרת שיש כאן שיקול-דעה אם בכלל לפתוח חיק.

צ. אלסוב:

יש פקודה האוסרת שעד סכום של 100 לירות - לא לפתוח

חיק. כי אם סחר יגנבו למישהו סמחטה, או עפרון או

עט - אנו נצטרך לשלוח שלושה חוקרים עם רכב או שנים ולכבוז על כך יום שלם.

עד סכום פסוים של כסף -- (לנדוי: עד 100 לירות?) כן. אבל אם אנו מקבלים

הודעה מיחידה פסוים שבה באותו שבוע היו כמה מקרים, הרי בלי להתחשב בסכום -

אנו נכנסים לנושא. פשוט כדי שתהיה הרגשה יותר טובה ואווירה יותר טובה ביחידה.

אם מוצאים את הגנב, יודעים מי הוא, ושאר החברים נושמים לרווחה ולא מסתכלים

אחד על השני כחשורים.

הסעיף הנא הוא : גניבה רכוש הצבא, סעיף 11.

710 חוקים בשנת 1973 לעומת 757 בשנה החולפת. יש ירידה קלה של 47 חוק. זה גם לא מטעמים. יכול להיות שבאותו זמן היו פחות אנשים בחוץ. הרבה גניבות לא קורות כל-כך בבסיסי הקבע כמו כאשר יוצאים ליחידות בשדה ובאימונים. גם זה קורה.

בהתפרצויות, שזה מטעם התפרצות בכוח על-ידי פתיחת

מנעולים, זיוף מפתח, שבירת חלון, פריצה סורגים, 195 מקרים בשנת 1973 לעומת 191 מקרים ב-1972. גם כן ללא שינוי.

סעיף 13 רואים זיוף - 115 מקרים לעומת 116 מקרים.

למעשה כמעט אותו דבר.

סעיף 14 - הוראה ומירמה.

המספר של הזיופים הוא מספר גדול או לא?

היו"ר אנרנט:

לא הייתי אומר, לא, בהשוואה למספר כה גדול של אנשים.

צבי אלמרג:

כמה מתבטאים הזיופים? יכול להיות שמישהו מניש סופס

שהוא גר בתל-אביב ומקבל שכר דירה מסוים שהוא משרת קרוב לחיפה, אז אנו עולים

על הנושא הזה, זה זיוף, זה יכול להיות זיוף שחוגר משנה אח דרגה. זיוף אחר -

שמישהו נחן פרט לא נכון. זה לא מתבטא כזיופים של מסמכים עד כדי כך של הוצאת

אלפי לירות, היה לנו מקרה אחד שעכשיו נשפט של בחור שהיה אחראי על חנות הסכר.

הוא קיבל 3 שנות מאסר ו-5000 לירות קנס והורדה לדרגת סוראי, הוא זייף על-ידי

כך שהוא גנב את תשלומי הסכר. במקום להחזים אותם מייד שכבר קנו בהם, היה מוכר

אותם לרס"ר אחר במקום כלירה - כחצי לירה. על-ידי כך הוא גם גנב כסף, גם

זייף. הרס"ר היה מקבל אצלו ציוד, קונה זאת, והיה מרוויח על כך רק חצי לירה

במקום השווי של הלירה, כך ששניהם מרוויחו, והם היו מוכרים את הציוד הזה בחוץ.

הרס"ר קיבל 6 חרשי מאסר.

איזה תלושים הם אלה?

היו"ר אברנט:

לנו יש פנקסים שאנו מקבלים נקודות להלכשה.

צבי אלמוג:

השנה קיבלנו 280 נקודות, זה לא בשביל הסק"ס, זוהי

חנות הסכר הצבאית, לנו נותנים ביגוד, כפוקס שפעם היו ספססס לצבא הקבע בגדים, היום נותנים לנו נקודות, וכל אחד בוחר כמה שהוא רוצה, הוא לקח זאת וסכר כחצי בסחיר, הקונה, הרס"ר השני היה סוכר זה גם ברחוב האזרחי, לרוכלים וכדומה, תפסנו אותם אחרי שחוליית העיקוב עבדה על כך כחודש ימים, צילמנו אותם בעה הוצאת הצירור, ואז עצרנו אותם, המשפט נמשך די הרבה זמן עם עורב-דין שניסו להוציא אותו, המשפט נמשך זמן רבה, פסק-הדין היה רציני: שלוש שנים קיבל הסוכר, וזה שקנה את התלושים קיבל 6 חדשי מאסר.

אתה חושב זאת לבזר-דין חסור - 6 חדשי מאסר?

לנדוי:

6 חדשים קיבל רק זה שקנה את התלושים, שלוש שנים

צבי אלמוג:

קיבל האחראי לצירור, אני חושב כי לאור פסקי-דין

הניתנים היום כמדינה על זיופים, בניכוח והונאות, אני רוצה לתת מחמאה לצה"ל

שאני חושב שזהו עונש חסור, אם על סכומים עצומים יוצא אדם בפסק-דין אזרחי שהרכה ישת זול, הרי בצה"ל זה עונש חסור.

מהו היקף הגניבה הזו?

לנדוי:

אנו מעריכים זאת בסביבות 20 אלף לירות, אבל הוא

צבי אלמוג:

מאבד פה עוד כמה דברים; הוא יורד לדרגת טוראי, הוא

סוצא מן הצבא, הוא איננו מקבל את המענק שלו, ולא את הפנסיה עבור 25 שנות שירות.

זוהי איפוא מכה רצינית, ציינתי את פסק-הדין, אבל על כך יש להוסיף את האפשרויות

של צה"ל שהוא מאבד אותן. זהו עונש די חסור. עונש יותר חסור ירחיק עוד מאה

איש למשוך על כך פעם שניה. עכשו נקטו בשיטות שיתחיימו את התלושים על המקום,

על דלפק המכירה מונחת חומסת, ומייד כאשר התלוש נקרע - מחתימים אותו.

סעיף 16 - נזקים שנגרמו הרוויחים את סיפולנו -טנק
לא נסע נכון אחורנית ונכנס לתוך "הנגר", או "דפק" מכנה, זאת אומרת: לא תאונה
דרכים אלא נזק שנגרם, או משהו הפעיל כמסוס כסא מפלט, וגרם נזק לכסא, לסולו
הוא לא ישב למעלה על הכסא, קרה לנו לפני שנים שבהור, מכונאי ישב על כסא-המפלט,
ובסעות הפעיל את הרקטה, ונדפק לתקרה ונהרג. כל מיני נזקים לרכוש, לא נזקי
גוף.

עכירות נגד המוסב: - סעיף 16 דן באונס. היו לנו
בשנת 1973 שני מקרים של אונס, שבהם השתתפו חיילים לעומת 4 מקרים בשנת 1972.
בסעיף 17 - מעשים מגונים - היו 29 מקרים לעומת 32.
סעיף 18 - חריגה מסמכות, אנו רואים שהיו 2 מקרים
בשנת 1973 לעומת 14 מקרים בשנת 1972. זאת אומרת ירידה משמעותית.
בהתנהגות, משמעת והחחזות - היו לנו 207 מקרים

לעומת 180. זאת אומרת שיטנה עליה בשנת 1973.

היו"ר אברנט: אתה זוכר מה היו המקרים של חריגה מסמכות?

זבי אלמוג: מקרים שונים, כמו של קצין שנתן הוראה שלא היה מוספק

לתת, או חתימה אל מספק שאסור היה לתת אותה, כרטיסי

עבודה שמישהו השתמש בהם --

היו"ר אברנט: אינך זוכר מה היו המקרים המיוחדים האלה?

זבי אלמוג: לא משהו בולט במיוחד, דרטי.

שימוש בסמים - בשנת 1973 ירידה ל-42 לעומת 55.

כאן לא הייתי רוצה להתייחס דווקא לירידה מבחינה אבסולוטית, היות ויכול להיות שהיו
מקרים שלא הביעו לידיעתנו ולא חפסנו. אבל בסך-הכל אני יכול לומר שבצה"ל בשנת
האחרונה פנה כבר הנהירה וכל הסודרניזציה לרוץ אחרי סמים היות ובהוץ זה אופנתי.
ה"חברה" לפעמים יושבים ומעטנים, מישהו מרמה, שורף קליפות של כננות, ויושבים "חברה"
ואחד אומר: זה חשיט, וכולם שבעי רצון. כאשר אנו באים וחופפים ונותנים לכדיק

כמעבר, מסתבר כי זה בכלל לא השיש, והם היו בטוחים שעישנו השיש ומש נהנו.

+++++

+++++

אני חושב איפוא שהמספר ירד כי גם לפני שלא תפסנו,

גם לפני שדברים לא הובאו ליריעתנו. אנו עושים בדיקה כחתי-כלא צבאיים כמעט כל

חודש עם כלבי גישוש מיוחדים, שבמידה ומתבאיים השיש או סמים - ואנו כמעט לא

מוצאים, מוצאים לפעמים כדורים שהחובש נוחן והבחור לא בולע, ואז הוא מחזיק אותם

אצלם. גם את זה מוצאים לא על-ידי כלבים אלא על-ידי חיפושי פתע.

כמה בחי-כלא צבאיים יש ?

ירין:

כלא 4 בצריפיק--

צבי אלסוב:

כמה חיילים כחתי-כלא צבאיים?

ירין:

אני מעריך בסביבות 1400 בכל בחי-הכלא הצבאיים.

צבי אלסוב:

אבל זה כולל הכל: עבירות הנועה, עריקים, נפקדים

וכדומה. יש מספר - אינני יכול להגיד כרבע אם זה 50 או 60, היות ואינני בקיא בכך,

שמאחר והם שפוטים פעל לשנתיים - הם עוברים לבית-כלא אזרחי.

סעיף 21 - אי-קיום הוראה או סירוב למלא סקודה -

אין לנו הרבה מקרים, לפרוט ש-51 מקרים זה הרבה מאד כצבא כמו שלנו, הרי זה

היה המספר ב-1973 לעומת 33 מקרים מא-1972 ב-1972. מקרי עריקה שהובאו לסיפולנו

ושורשו את הקירה מצ"ח - 18 מקרים.

איך אחת מגדיר את המושג של עריקה? כמה זמן?

אנף היו"ר אברנט:

עריקה - זהו חייל שנעדר מיוחדתו וכרוך שהוא לא רצה

צבי אלסוב:

להזור.

כמה זמן?

היו"ר אברנט:

צבי אלמוג: אחרי 21 יום שלא היה בייחודה, או שהוא מראש אומר שהוא

עורך ולא חושב לחזור. על-סמך עדות כזו אפשר לחשוב

שהוא עדיין גם אם עברו פחות מ-21 יום, וזאת לאור הכרזה ברורה שלו. אבל יש הרבה מקרים של עריקה שהם קלים יותר שאין מעבירים אותם לטיפול של מ"מ. לכן זה רק 18 מקרים. יש הרבה יותר מקרי עריקה.

סעיף 23 של שררה והתעללות - אנו רואים 56 מקרים,

לעומת 72 מקרים בשנת 1972. אלה מקרים של התעללות, לא סוכרר להיות מקרה שמכים חייל במגלכ עד שהוא מאכז את הכרתו. זה מדובר בהתנהגות שאיננה נכונה בין מ"כ לבין מ"מ, או שסגרו חייל כחדר שאיננו סה איס לחדר.

שם+על+ש מה על-ידי מפקדים?

היו"ר אברנט:

על-ידי מפקדים מדוברת רב-סוראי. כמעט וזה קורה בדרגות

צבי אלמוג:

הקצונה הנכירות. זה בעיקר קורה בין מ"כ'ים לבין

סוראים בכסיס אמונים. זה קורה בין מ"מ לעתים רחוקות תוך כדי מסע.

מגיעה במפקד אנו רואים שהיו 39 מקרים לעומת 45.

זאת אומרת ירידה לא משמעותית.

את נושא ההתרשלות אנו מחלקים לשניים: בסעיף 25 -

אנו רואים התרשלות בהפקיד - 17 מקרים ב-1972 לעומת 16. התרשלות כלפי רכוש -

יותר נכון הייתי קורא לזה "אברנים" - מישהו יכול לעמוד בסרמפיאדה, לשתות מיץ

במזנון ולרוץ למכונית הראשונה ולהסאיר את הערזי. או כל מיני "אברנים" באוסובורסיס

או החנות הסעה. מסת התרשלות כלפי רכוש אנו רואים שהיו 438 מקרים לעומת 400.

ועדה החקירה - קי"ז

21.7.74 - כבודך

הער: צבי אלמרג:

לסעיף 25 - המספרים הנמכרים האלה אינם יכולים לשקף

נכנצל:

את המקרים של התרשלות בחפקיד.

רק מה שהגיע אלינו.

צבי אלמרג:

מה סביע אליכם ומה לא?

נכנצל:

כרגע שנודע לנו או שאנו מקבלים חלונה - אנו מספלים.

צבי אלמרג:

או מחוך ידיעות שלנו שאנו שומעים שקרה משהו, או שמישהו

פתלונן. אני מניח - כפי שאתה שואל-שאותם מקרים שלא הגיעו לידיעתנו אינם משתקפים

כאן.

יש תחבה להודיע לכם?

נכנצל:

יש תוכה.

צבי אלמרג:

אם לא מקיימים אותה, זוהי התרשלות בחפקיד.

נכנצל:

זה אחד. זה אי-קיום הוראות - וזה גרוע יותר.

צבי אלמרג:

זוהי שוכ התרשלות, אבל זה הגרוע ביותר.

המספר הזה לא רק שהוא נמוך, הוא בכלל לא משקף ריאלי.

נכנצל:

יכול להיות שיש יותר מקרים - ואני מניח שיש, - שאין

צבי אלמרג:

לנו עליהם שליטה.

נכנצל:

היו 17 מקרים. זה לא שהיו למעשה 30 מקרים.

בשה היו פי כמה.

,כול להיות שהיו 300. מה שהגיע לידיעתנו-)אלה

צבי אלמרג:

17 מקרים שטיפלנו בהם.

אתם עומרים על המספר שמה שצריך להגיע אליכם אמנם יגיע.

נכנצל:

אנו מסתכלים על-ידי כך שקרה בנחיתה משהו, ודרג יותר

צבי אלמרג:

נמוך לא ריווח על כך - אנו מעבירים לידיעת המפקד

צבי אלמוג (המסך)

שהרכר לא הובא ליריעתנו, ובמקרה "עלינו" על כך, ויש לשים לב שהרכר יסופל,
יגיע אלינו.

נכנצל:
אני מניח שאם היו שני מקרים של אונס, יכול להיות שהיה
עוד אחד--

צבי אלמוג: זה לא הייתי אוסר. זה מקרה שבו יש מחלונן.

נכנצל: אם זה קורה, אתם תשמעו.

צבי אלמוג: כאן יש מחלונן, והענין מקבל מייד הדים. דבר כזה לא ייעלם.

נכנצל: יכול להיות פעם איזה מקרה יוצא דופן.

צבי אלמוג: כמעט ולא ידוע לנו.

נכנצל: בשתי שנים - פעם אחת 16 מקרים, ובשנה שניה 17 מקרים

של התרשלות בחפקיר --

אחרי-כן אג.

ועדה החקירה

ישיבה קי"ז - בקר

הער: אל"ס צ, אלמוב

לפני רשמה אד

אג

אלמוב:

זה, יוכל להיות שזה לא ראלי.

ד"ר נבנצל:

זה, באפן שיטתי, לא ראלי.

אלמוב:

קשה לי לאמר שלא היו יותר מ-17 מקרים, אבל

אין לי נקודתאחיזה, שהיו יותר מ-17 מקרים.

נבנצל:

מישהו צריך לחת את הדעת; שיש כאן סעיף שלא באפן

ראלי מקריים.

אלמוב:

ברבע שיקיימו את ההוראה ואתהסקודות כלשונוך,

אז גם זה מתכסה וזו תקודה העיקרית. אני חושב;

שאת הדגש צריך לשים על קיום ההוראות באפן כללי ואז גם הדברים האלה יהיו תחת פי

אם ניקח את מקרה הסוה; גריסת סוה ופציעות, רוב המקרים זה אי קיום הוראות

בשימוש בנשק, שאפשר היה למנוע את רובם, אם אדם מפגים מחסנית ולא כודק כראוי את

הנשק ומכוון אותו סול חבר והורג אותו, זה לא כל כך השימוש שאף בנשק, כמו

אי-קיום ההוראה. אם היה מקיים את ההוראה, לא היה מגיע לפליסת כדור.

נבנצל:

אם הוא נרדם בשמירה?

אלמוב:

זה התרשלות כפילוי תפקיד. כמעטואין מקרים

של שנה בשמירה, זכורים לי מקרים בודדים

שהגיעו אלינו.

נבנצל:

כסך הכל היו לכם 17 מקרים בשנה, אבל זה לא

מתקבל על הדעת.

אלמוב:

יתכן שיש מסקדים שבמקום להעביר למצ"ח ועד

שזה יגיע לבית דין וכו', מחלים המפקד לקחה

אג

ישנה קניין - בקר
אלמגו ז. אלמגו

אם הנאשם והוא יכל לשפוט אותו מיד ולהעמיד אותו מיד בפני קצין שיפוט בכיר ולהכניס אותו מיד לכלא, הוא לא חייב להעביר אותו אלי.

כבנצל: האם לא יכל להחקל הרושם שהדלו להתיחס להתרשלות

בחפיד כאל ענין רציני?

ז. אלמגו: תלוי מה ההתרשלות, במדה והתרשלות של חיל שהוא

ז. אלמגו: לא עשה משהו - המפקד יכל לשפוט אותו בסמכויות

שלו במדה וזה נוסף חתה סעיף שיפוט שלו, סעיף שיפוט בכיר, יכללתה לו 70

ימי מחבוש מיד, וזה קורה, הוא לא חייב להעביר את זה אלינו.

כבנצל: ז"א בניגוד לדברים אחרי, יש אפשרות בתחום שיפוט

המפקד, לפעול?

אלמגו: כן, ואז הענין אפקטיבי, כי אם הוא תפס אותו הלילה

בסטירה, מיד בבקר הוא הועמד לדין ומעביר אותו

למעצר וכלהיחידה יודעת שהכתור נשפט, ואז זה יותר אפקטיבי.

לנדוי: עברות חנועה, זה אצלך?

אלמגו: לא אצלי, זה לבמרי נפרד, זה שייך למטסרה צבאית.

יש ענף שיטור ומחלקת עברות חנועה והאונות דרכים.

מה זה רק עברות פליליות ועברות על החוק הצבאי, חוק השיפוט הצבאי.

יו"ר אגרנט: התרשלות בחפיד, אלה מקרים ביצועיים?

אלמגו: לא במיוחד, זה יכל להיות שמתנאי עזב מקום של

נשק, שהוא צריך לישון בו לפי הפקודה, ובבקר קצאו

שחסר עזי או אקדה, אז זה מביע אלינו.

אגרנט: למפקד יש סמכות שיפוט במקרים כאלה?

אלמגו: במקרים של נשק - לא.

זה מוכרח לעבור אלינו. כל ציוד לחימה שבוקר, נשק, החמושה וציוד אלקטרוני, ז"א ציוד קשר, חייב להגיע למצ"מ ולא חשוב מה השווי. ברכוש; יש רכוש עד סכום מסוים; שאנחנו לא מטפלים, אם זה אבדנים ולא התפרצות. כפריצה - כל מקרה. אבל ~~אנחנו~~ בהחלטות כאבדנים, אנחנו לא חייבים. אבל, בנשק שזה נשק, החמושה ומכשירי קשר - חייב להגיע אלינו. וזה גם מגיע, כי אחרת היחידה לא יכולה להזדכות דרך מרכז הרישום הכללי. כך שאם מישהו מנסה להתחמק והוא לא מודיע לנו החדש - הוא יודיע בחדש הבא. בדרך כלל מודיעים, כי הם יודעים שלא יוכלו להתחמק מזה.

עברות על חוקי המדינה; אלה הם כל מיני עבירות

נגד חוק המדינה. יש לנו 26 מקרים לעומת 55 מקרים. זה יכל להיות מקרה שחיל עבר את הגבול ללא רשות. דברים שהחוק האזרחי הפלילי נופל עליו כשהוא עשה זאת, תוך כדי היותו חיל. זה גם הכרחה; כמו שהיה המקרה האחרון באגם המר. התחלנו את זה בעניין הכרחה ושם היתה התנגדות שאינה הולמת. עכשו התחיל המספט. הצלחנו להגיע מסש לפני שהחזירו את האזור ובבינו גם עדות מהקפטיינים. חששנו שמא אח"כ הוא יצב שהיו חילים ובכח לקחו אצלו. הסתבר שהוא חילק את זה סרצונו הטוב כדי לקסור יחסים טובים וקשרים והתרה לקחו בטעות. יש לנו 40 ~~מקרים~~ נאשטים במקרה הזה.

בטבלת הנאשטים בתיקי הקירות, זה מחולק למי דרגות

ועשיתי השוואה לשנה קודמת. יש 8 מקרים של סגני-אלופים לעומת 2 מקרים. יש עליה גדולה, יחסית, ביחוד שזה בדרגות בכירות. סוגי העברות הם: אחד, סגן אלוף שנחן אישור לשני עובדים של ~~מ~~ בחופשה לעבוד והגיש כרטיסים לא נכונים, שכאילו עשה את זה קבלן, והוא שילם להם כסף בזמן שהם היו עובדי צבא ואסור היה להם. גם הם ~~מ~~ הועמדו לדין.

הוא הורד לדרגה טוראי.

היה מקרה אחר; סגן אלוף בחיל הים, הורד לדרגת טוראי,

אבלהגיש ערעור. אינני יודע אם היה פסק-הדין או לא. הוא הוציא מנמל אילת
ציוד מארגזים.

היו עוד מקרים. יש מקרים שעכשו גמרנו אותם. אלה

מקרים הנובעים מקבלת רכוש צבאי, משימוש ברכב צבאי למטרות פרטיות בצורה לא
הוגנת; מישהו העביר עם אוטו מסא דברים שהוא לא מוסמך להעביר.

לנדוי: האם העובדה שמעל לדרגת סגן-אלוף אין כאן שום רישום,

זה משקף את המציאות?

צ. אלמוג: זה בדיוק. זה סימן שלא היו מקרים אחרים. אין שום

הסדר. זה מלמעלה עד למטה. השנה לא היו לנו מקרים

אחרים. אין שום הסדר. זה מלמעלה עד למטה בלי שום הכדל. כשנחיס אלה לא היו.
לוא היו - זה היה פופיע בטבלה. מאז שאני מפקד מצ"ח עוד לא היה מקרה שהתחלנו
בדרגה בכירה, ואסרו לי: לא.

י. ידין: יכל להיות מקרה שלא התחלה לפעול?

צ. אלמוג: שידענו ולא התחלנו - זה לא קרה. אם התחלנו - אז

נפתח היק. באקא שאק בדרך כלל, כל היק מסגן-אלוף ומעל

עובר לפרקליט צבאי ראשי דרך פרקליט צבאי פיקודן הוא נוחן כל החלטה בדרגות
בכירות, כי אז צריך להיות בית-דין מיוחד. סגן-אלוף עוסד בפני בית דין מיוחד.

י. ידין: יכל להיות שמקרים בדרגות בכירות, החלט לא להעמיד

למשפט ולא ידעתם על זה?

אבי

אלסוב :

קשה לי לאסר, כמדה והיה משהו ביחידה וקבלנו ידיעה
או תלונה - פתחנו כזה,

י. ידין :

לפי מיטב ידיעתך, בשנחים האלה, לא היו מקרים
שהגיעו אליך ידיעות על עברונא אחרות של קצינים בדרגה

יותר גבוהה?

אלסוב :

לא, מה שהגיע - נפתח תיק. אם אין פה - סימן שלא הגיע
ברגע שיש לנו ידיעה - אנחנו פותחים תיק. אחר כך, אם
היתה עכירה או לא היתה עכירה - מחליט הפרקללט הצבאי הראשי.

י. ידין :

ידיעה, ז"א שזה מגיע דרך הצינורות הסקובלים ?

אלסוב :

כן, או תלונה סהיל, כשהיל פותח לנציב אאאאאא
הקבילות, אני מקבל מנציב הקבילות דרך הפצ"ר, ואנסנו
פוחחים בחיק, או חיל מגיע ישירות ליחידה סצ"ח. כל חיל יכל לפנות לסצ"ח
לא דרך מפקדו, אלינו יכל לבוא כל חיל ישירות, בלי הכדל בדרגה.

י. ידין :

לא הגיעו ידיעות או תלונות מעל מה שיש לך כשכלה?

אלסוב :

לא, מה שיש לי כאן, אלה התיקים שנפתחו והועברו הלאה.

נמנצל :

יש סגירה של התיקים מחסר ענין ציבורי?

אלסוב :

איף לנו סעיף כזה. סצ"ח, כרגע שמקבלת תלונה,
היא פותחת בחיק. חיק אחד אני יכל לסגור, הוא חיק
שאני פוחת ביוזמתי, ז"א אני החלטתי שאני חושד במשהו ופתחתי בחיק והחקירה
הוכיחה לי שאין כלום, פותר לי לסגור אותו. אבל במסך 7 שנות הפיקוד שלי
על סצ"ח נמנעתי פלעשוה את זה והעברתי הלאה לפרקליט הצבאי, כי לסרות שאני
יכל לעשות את זה לבד, העדפתי שהפרקליט יראה את החיק, כי יתכן שאני טועה.

כל היק אחר - לא יכל מפקד אצ מצ"ח לסגור. ז"א, אני. (מפקד חוליה - בודאי שלא.)
אלא, להעביר את התיק לתוה-דעה הפרקליט ורק הם יכולים להחליט אם יש מספיק
חומר או אין מספיק חומר.

י. ירון : אנחנו יכולים להצא כמעגל קסמים, בהמשך לשאלות
הקודמות. אני חוזר לבעיה של קצונה, האם לפי דעתך,
יש איזה שהוא קשר-שתיקה כלפי עכירות של קצינים בדרגות גבוהות, ולכן אין
הדבר מגיע?

צ. אלמוג : לא שמעתי על מקרים שהיו, יתכן והיו בחדרי-חדרים. לא
היה מקרה ששמעתי ולא נחקר.

י. ירון : נניח; שבאה תלונה על אלוף או אלוף-משנה על התנהגות
כלחי הולפת, וכאים ואומרים: "שפע, לא כדאי לך..."
לא ידוע לך על מקרים כאלה?

אלמוג : לא ידוע לי. בשנים קודמות היו הקירות על אלוף-משנה.
שנתים לפני התקופה של הטבלה הזאת, היה מקרה; שאלוף-מש
נסע בדרך לירושלים וירה כתגלה בדרך; ע"י אקדה. כמעט ירה בסוניה. האזרה הגיש
תלונה, וסיפלונו בזה. היה מקרה אחר על התנהגות שאינה הולמת; התכרר אחר כך
שלא היו בכריס כגו, וזה נסגר ע"י פרקליט צבאי ראשי. לא הועמד לדין כי לא
היחה עבירה. בשנתים אלה, לא היו עבירות של קצונה יותר בכירה. עד כמה שאני יוד

י. ירון : בתוך כל הצבא, יכל להיות שיש גישה אחרת קצה כלפי
קצינים העוכדים כמה שנקרא שתקני-מטבל, בהתחשב ב,ה
שהם בכל זאת כסופים לאכ"א, אליך ישירות; למ,טרה הצבאית יש איזה יחס אחר?

6607

ועדת החקירה - 21.7.74

אג

- 37 -

ישיבה קי"ז בקר
אל"מ צ. אלמוג

אלמוג :

לא, לא. שום דבר. מה שאנחנו יודעים - ולא חשוב לי

מי זה ומה זה * האאאאצ היה לנו עכשו תיק, מתנהל משפט

נגד שני רופאים ממחנה מטכ"ל בענין זירפיים של סוגי בריאות; הורדה. ענין של

"ג" שנתנו. חפשנו את כלם, מהנהג שתיווך עם הרס"ר ועד לשני הרופאים יחד.

אחד ישב אצלנו בכלא עד שגמרנו. השני הרגיש לא טוב והועבר לבית חולים

לחולי-נפש בבאר-יעקב.

אחרי רשמה שא

כאיזה דרגה?

ידין:

אחד היה סרן ואחד סגן.

ז. אלסוב:

אני חוזר לדרגות גבוהות? דרגות ספ"ק.

ידין:

פי לא ידוע על מקרה, אלא אם גמרו משהו "שפ סיקרס" וזה

ז. אלסוב:

נגמר כאיזה מקום?

לך לא ידוע.

ידין:

לא.

צנאאלסוב:

כמידה ואתה שומע שמועות, האם מתפקידך ליזום? אפילו זו לא תלונה.

ידין:

כן.

ז. אלסוב:

אם מביעה שמועות הקשורות עם קצונה גבוהה? לא הביעו אליך?

ידין:

אם מביעה שמועה הגיונית שאפשר לבדוק אותה - צריך לבדוק.

ז. אלסוב:

פרוש הדבר שלא הביעו אליך?

ידין:

לא.

ז. אלסוב:

אם היית צריך איזה שהוא ניחוש בין עבירות מצ"ח שמביעות

לסקוב:

למצ"ח ובין עבירות מצ"ח מינוס פלוס 20% שהיו צריכות

להגיע, אילו באמת כיצקו את הפקודות - אתה יכול להשיג איזה שהוא יחס?

קשה לנחש. אפשר להגיד 20%, אפשר להגיד 20%, אפשר להגיד %

ז. אלסוב:

אולי גם יותר.

כלומר, זה יותר מאשר 1 ל-2, 1 ל-3?

לסקוב:

לא הייתי יודע. באמת קשה לנחש. מפני שפה אני יכול לומר

ז. אלסוב:

משהו שהוא בכלל לא מתאים.

אנחנו שמענו עדויות, היו מקרים על קצינים בכירים יותר,

ידין:

היו תלונות - אינני יודע כאיזה פרוצדורה - על התנהגות

כלחי הולפת, ובכמה מקרים זה נגמר על ידי זה שאותו קצין נקרא אל ראש המטה הכללי,

זה תלוי בדרגה שלו, והוא נזף בו, הזהיר אותו, או משהו דומה לזה. במקרים מסוימים

האם אתה מקבל דיווחים על כך?

לא. בכלל לא.

ז. אלסוב:

והם לא ידועים לך? ידין:

לא. צ. אלמרג:

בס כחבר ספ"ק? ידין:

אני יושב בספ"ק בסך הכל באכ"א מינואר שנה זו. כך שאפי צ. אלמרג:

אלוף סגנה צעיר.

רק סנואר שנה זו? ידין:

שנה זו. היה לנו עד היום סך הכל שלשה ספ"קים. זה כל צ. אלמרג:

מה שהיה מאז, עם כל העופס. עכשיו התחילו מהחודש שעבר

להכנס לשיגרה. והכנתי שכל חודש כבר נשב טוב כרגיל.

אני לא רוצה להקליט אותך, אבל אם לקבל את ההודעה שאמה ידין:

אמרת, שכל דבר שאתה שומע - אתה יוזם, אתן לך כמה דוגמאות

- אינני יודע אם זה באמת נכון או לא, אם יש לך הסבר לכך. אתה ישבת בספ"ק. בספ"ק

אחרי המלחמה אנחנו שמענו ובעתונות אפילו, על מקרים קשים של האשמות לפחות של אי

שמעתי של אלופים, כלפי אלופים.

קראנו בכל העתונים. צ. אלמרג:

אתה קראת בכל העתונים כמוני, אבל כראש מצ"ח אתה אמרת שאם

ידין:

אתה שומע על עברה - אתה חייב ליוזם. יוזמת?

לא. כאן אני חושב ששמעתי כל כך עבירה כמו ששמעתי הדי צ. אלמרג:

כל מיני עניינים שלאחרי. מה אני חושב שאני קסן מדי.

מה כבר היה מעורב הרמטכל, שר הבטחון היה וכל אחד.

כלומר, במלים אחרות: ידין:

נקרא לילד בשמו. אם אריק האשים את גונן וגונן האשים צ. אלמרג:

את אריק ואחרי שכולם כבר דשו בכל העסק הזה - אני לא

חושב שיש לי מה לעשות. כך נראה לי.

כלומר, במלים אחרות: ההצהרה הקודמת שלך היא נכונה פה ידין:

לאותם מקרים שלדעתך כבר ידוע למפוננים?

לא. לו היה ידוע משהו למפוננים והייתי יודע שישנה עבירה צ. אלמרג:

שמישהו עשה סשה כגדר עכירה צבאית או על החוק הצבאי הפלילי - הייתי נכנס לזה. כן זה עסק שהם האשימו אחד את השני בניהול המלחמה. אני חושב שאני הייתי קטן מדי כדי להתערב. אתם כבר התערבתם בזה קודם. כאשר הם באו אלינו לספ"ק, הם כבר היו אחרי הועדה.

ידין: פה יש, בין היתר, עבירות של משמעת.

צ. אלמוג: בהחלט. אבל אני חושב שכאן המשמעת כבר חרגה מעל ומעבר

שאני יכול פה לעשות משהו. זה שאני אכוא היום ואאשים את גונן או את אריק ואפתח בכל המלחמה של החקירה. מחדש, ועכשיו אני מכין שבכלל עשו איזה סין פשרה שלא ברורה לי בכל אופן.

ידין: לא עכשיו, אני מדבר על אז.

צ. אלמוג: טוב, אני שמעתי את זה בכנס ספ"ק לפני 6 שבועות. זה

כבר היה אחרי ואחרי חודשים. אני לא חושב שפה יש לי מה להיכנס לנושא הזה. פה כבר היו גדולים לפני.

ידין: כלומר, כאשר אתה אומר גדולים ספ"ק, זה מה שאני רציתי להבין

- האם אתה בגלל דהגתך אתה חושב שיש דברים על גדולים ספ"ק

שאתה לא חייב ולא יכול לספל?

צ. אלמוג: לא, לא. בהחלט, חייב לספל וצריך לספל. אבל אני לא חושב

שהסקרה הזה של סקרה המלחמה זה הנושא הספציפי שמצ"ח צריך

לספל בו. כיפלו בו ודשו בו, אני חושב. ודעתי על כל הנושא היא אחרת. אבל זה לא חשוב.

ידין: אני לא מדבר על דעתך. אני מדבר על דעתך בתוקף תפקידך.

צ. אלמוג: בתוקף תפקידי אני לא חושב שמקרה שאני שומע כמעט אחרי

8 חודשים, כאשר כל זה עבר בפני הועדה המכובדת הזו, שאני

מתאוס אופיע ואתעניין מה קרה במשמעת בין אריק וגונן. אני חושב שזה חשוב בזכוז זמן. אתגזגז אני כבר לא אוכל להביא פה שום הועלת.

ידין: אתה לקחת כדוגמא את אריק וגונן. אני לא הזכרתי את זה.

דברים אחרים .

צ. אלמוג:

אחרי הכל אני יודע שכאן סודי ובעיהונים זה כבר היה.
דברים אחרים פסוג זה שנשמעו בספ"ק, לאו דווקא על עכירות

יריין:

משמעת, על עכירות של החנהגות וכיוצ"ב שנזרקו אולי, או

לא נזרקו בספ"ק, לא הגיעו אליך?

צ. אלמוג:

לא משהו ספציפי.

היו"ר אגרנט:

אתה אף פעם לא מחליט בעצמך שאתה עורך חקירה א כשאין

עכירה?

צ. אלמוג:

לא. אפילו חיק יזוק.

היו"ר אגרנט:

יש איזה המלצה מצדכם? כשאין עכירה?

צ. אלמוג:

אם אין ראיות, אנחנו כותבים: במקרה זה אין עכירה, אבל

מעבירים לפרקליט הצבאי הראשי, לפרקליט הפיקודי.

היו"ר אגרנט:

אם אין עכירה, מעבירים לפרקליט הצבאי הפיקודי?

צ. אלמוג:

כן. אני לא רוצה פשוט אפילו חיקים, כמו שהסכרתי קודם,

שאני יוזם אותם על ידי ידיעה מסוימת, ואני חוקר בהם

ומוצא שאין עכירה, בסכרתי לסגור את החיק. אני לא רוצה לסגור את החיק. זה

לא מזיק לי. לא נופל שום דבר מכבודי. אני מעביר אותו לעוד החיעצות אחת לפרקליט

הצבאי ושהוא יחליט. אם הוא בדעה שלי - אני רואה שקלעתי לנקודה. אם הוא מוצא שלא

כך - שיעמיד לדין, שירצה השלמה, שירצה מה שירצה. אני מעדיף לא לסגור חיק. פשוט

מכחינה שלא יבדדו שמצ"ח פתח - מצ"ח סגר.

היו"ר אגרנט:

אתה יכול, יש לך סמכות?

צ. אלמוג:

רק יזום על ידי. רק חיקים יזומים. ז"א חקירה שאני

פתחתי בה לא על ידי הלונה של מישהו, אלא על ידי משהו

שהתעורר כתוצאה של עצמי, ששמעתי מהו והתענינתי במשהו, או שמנו עיקוב. יש

לנו היום כבר שנה שניה את חולית העיקוב והבילוש שאני לחמתי עליה שנים.

היו"ר אברנט:

אכל כך אתה חייב להעביר לפרקליט?

צ. אלמוג:

כל שאר החיכים רק פרקליט צבאי הוא הקובע. פיקודי,

או שהתיק סועבר על ידי פרקליט צבאי פיקודי לפצ"ר, אם

זה תיק ברמה מסוימת. למשל, מקרי מוות - כל תיק הולך לפרקליט הצבאי הראשי. לא

יחליט גם הפרקליט הצבאי הפיקודי. הוא יחן את מוות דעתו.

ידין:

מה זו חוליה של עיקוב ובילוש?

צ. אלמוג:

אנחנו הקמנו לפני שנתיים כמעט חוליה שעובדת באזרחית,

ואם היא צריכה בסדים - היא משתלכת באיזה מקום. על ידי

כך, כדי למנוע לא לרוץ אחרי עבירות שכבר היו, אלא למנוע עבירות לפני שהחלנה.

ונחנו לזה בכוונה גם פירסום גם כ"מחנה", בהוך כתבות מסוימות. יש לי כאן רכב,

ציוד קשר, צילום. עוקבים אחרי רכב שמוביל מזון. תפסנו שכדרך במקום מכסים האספקה

ליחידה מסוימת, יהודי טוסה מהדרך ופוריד כמה ארגזים. סיכליות דלק נוסעות בדרך

לרפידיס, מורידות כאל-עריש, מוכרות לערכים דלק, או בתל-ירושם. ואחר-כך הוא ממשיך

והצארה היא שצבא, כמו שאמרתי, אי קיום הוראות, מקבל הדלק חייב לעמוד על יד

הסיכלית, לבדוק אותה כאשר היא באה פלאה, למעלה לפתוחא את הפכסה. לראות שהוא

פוריק אותה עד הסוף. יושב שם טוראי או רב טוראי, לא ניגש אפילו למיכל התת-קרקעי,

אומר לנהג: היגש לשם. תחם לו. ועל ידי כך נשארה אפשרות של בניבה, שמנו את חוליה

העיקוב ואנחנו תפסנו מספר מקרים. היה מקרה מחיל היס. מקרים פה, מקרים של מזון,

מקרים של ציוד. אוחו דבר עם הרס"ר עם הנקודות, אנחנו עשינו ביקורת ופיקוח גם ^{אח}

בחלקי חילוף-ההמצלהים, לראות אם אלה שיוצאים משם לסדנאות אזרחיות לתת חלקים, במי

והוא עובר בינתיים בסדנא אזרחית ומוריד ציוד, חלק תפסנו. חלק לא. אני מקרה

שעל ידי הפירסום שדווקא ישנם החוליה הזאת יעבור החיאכון לבנוב.

לנדוי:

מתי היא הוקמה?

צ. אלמוג:

כמעט שנתיים. גם כן במאמצים על אנושיים הייתי אומר. כח

אדם, אמצעים, רכב, הקציבים, אבל שיכנעתי שזה יחסוך לנו.

לנדוי:

היא עוסקת בעיקר בעניני רכוש?

- ז. אלסנג: רכוש, כן. ציוד צבאי, רכוש.
- היו"ר אגרנט: זו החוליה המיוחדת אצלכם?
- ז. אלסנג: כן. בתוך מצ"ח, אבל היא כפופה לי ישירות. היא לא מפורזת בין החוליות. אני מפעיל אותה מהמפקדה לכל כיוון בארץ.
- היו"ר אגרנט: כשביל?
- ז. אלסנג: למנוע עכירות, עד כמה שאפשר. כרגע שיש לנו איזה ידיעה או חשד או סתם עיקוב, כמו שאנחנו למשל מתלבשים צא 10 ימים על מזון מטרפנד ליחידות בדרום, או מזון מבסיס מזון צפוני לצפון, ואז רואים לאן המוביל, אם הוא באטל מוביל הכל לבסיס או סוריד בדרך לפני שהוא מגיע. שוב קשה לומר שבבסיס עובדים ומפזרים אלפיים ביצה ו-150 ק"ג בשר ו-20 ק"ג ירקות. מכיאים למטבח ואוסרים: קח, הכאחי לך וכך זה הולך. ואז אפילו בלי שותפלת בין הנהג והמקבל, אלא מתוך רשלנות פשוטה.
- היו"ר אגרנט: מה הם עושים? א הם עובדים בעבודה מפיעתית?
- ז. אלסנג: כן. רק זה. כל הזמן. הוא יוצא בבקר או בלילה. בשבוע שבקר הפסנו.
- היו"ר אגרנט: כיהאך רכוש?
- ז. אלסנג: כן, רכוש. עקבנו אחרי תחנות דלק. היו לנו שמועות שמוכרים תלושי דלק לבן או סולר לבעלי התחנות. אז סמנו על תחנה אחת שהיה לנו חשד, ובלילה באמת הגיע מישהו ומכר להוא מאתיים וכמה תלושים תמורה כסף. בזמן קבלת הכסף והחלפת העיסקה ורישום מזויף בכרטיס העבודה, שבכלל לא על האוסו שלו; הפסנו אותו כרגע. זה היה באמת רב-ספל בקבע. הסכום לא גדול. אבל פעם הפסנו. אני לא יודע כמה פעמים מכר לו קודם.
- לנדרי: האם אתה גם מגיב, ירום פעולה על פי תלונות כעילוב שס?
- ז. אלסנג: מה אנחנו מסתיבים מהעסק, ומחלקים את זה לשניים. אנחנו לפני הסלקמה הגענו למסקנה שלא לספל בהודעות אנוניסיות, אלא אם יש לנו משהו שאנחנו יכולים להתחיל כלי להסריד את האיש עצמו. מפני

שכאן הנקודה היא מאד מסוכנת. מחר רב מישהו עם מישהו, הוא כותב עליו. קיבלנו למשל ידיעה שמישהו לוקח הביתה מזון והוא אפסנאי. לא עשינו חיפוש בבית, אלא עקבנו אחריו ממקום העבודה. וראינו שהוא נוסע מהיחידה, עוצר ברמלה בשוק, קונה עם שני ילקוטי בב ירקוח הביתה. זו למעשה היתה הודעה על שני אנשים. ועם הסגור הצבאי כאשר הם מגיעים הביתה כבר חושך. אז ההוא כתב: בחושך, כלילות, בסוף השבוע מניאים מזון מהבסיס. עשינו את זה שלש-ארבע פעמים. ראינו שהיהודים קונים בכסף טוב בשוק ברמלה. כרוך שלא עשינו אצלו חיפוש בבית.

אחרי המלחמה עסקנו קצה יותר בגלל הודעה על נשק. וכאן חשנו שפא הסודיע לא רוצה להתערב. ומאנו מפש שהיה קיים נשק בבחים. לא רצינו שבמידה ותבוא ידיעה אנונימית והודיעו לנו על נשק, מחר יהיה סכסוך שכנים ויהיו איזה הרובים - שלא סיפלנו בנושא. אבל אנחנו משתדלים לחלק את זה. אם סתוך ההודעה האנונימית אנחנו יכולים לעלות על הנושא בלי לעשות קודם בליקה וחיפוש אצל האיש, אנחנו מתחילים בדרך זו.

איזה איש, האיש שהוא חשוד?

היו"ר אברנט:

צ. אלמוג: כן. האנונימי לא כותב לנו. אז הוא אומר לנו: סתוך זה דזה לוקח זה וזה יום יום מהיחידה או פעם בשבוע, וכרכב שלו מוצאים מצרכים או ציוד קוא מקביר. אנחנו משתדלים לעקוב אחרי האיש בלי ללכת אליו הביתה ולעשות חיפוש, שיש אצלו נאמר מאה שמיכות או לבנים או בגדים. מפני שעל ידי כך, אני חושב, שאנחנו יכולים לגרום יותר עוול לאנשים סתוך סכסוכים בין אדם לחברו.

אבל איזו פעולה שהיא נעשית?

לנדוי:

צ. אלמוג: אנחנו בודקים כל דבר לגופו של ענין. למרות שהסתגנו מאד סמכתבים אנונימיים, ראינו הרבה סכתבים שלא רוכים ולא יער, וזו היתה סתם נקמנות אישית. ופה הספק הוא גדול מאד.

בקשר עם חוליה העיקוב, אחת יכול לתת לי ארכעה - תמטה

יריין:

סוגים של עבירות שאחם יושמים להתלבש עליהם. אחת נחה לנו דוגמא, לפסל, של מזון מסרפנד וכו'. הל לי ארבעה-חמשה דוגמאות של סוגי דברים כאלה שכשנתיים האחרונות התלבשחם עליהם.

צ. אלמוג: דלק. לקחנו מיכליות שיוצאות מאשדוד ונסענו אחריהן

מהבקר עד לערב, עד שהוא לבסיס. עכשיו מה קורה? יש

שתי אפשרויות של גניבה עם המיכליות האלה. המיכליות מסובלות לבנוב בדרך לבסיס הצבאי, מהכסיס של החנת המילוי וזה דרום ואשדוד, או הוא נוסע לבסיס מלא, לא מוריק את מה שהוא צריך מפני שכל מיכלית מחולקת לכמה תאים, יש לשלשה ויש לארבעה הלוי בגודל המיכלית. זה הכל מהכסא סיד ב-5 אלפים ליטר.

ידין: זה טוב אחד.

צ. אלמוג: כאן נסענו. תפסנו חלק אחד בדרך לבסיס. ז"א - כאשר הוא

מגיע לכסס הוא כבר לא מלא.

ידין: אני רוצה לדעת את הסוגים.

צ. אלמוג: מזון, לבוש, אותו דבר - אספקה מבסיס לבוש, מבסיס אספקה

תפסנו יהודי בבית עם איזה 60 חולצות, 5 דוכונים, 12

זוגות נעלי צנחנים. כך שבכל "נגלה" הוא מוריד.

ידין: עוד סוגים.

צ. אלמוג: תלויים של סכר. על זה עיקוב של חמ"ה-ששה שבועות. זה

למעשה, בעיקר זה מהכסא לנו בציווד שהוא נראה לעין. מפני

שאני מוכרח לראות אותו נגנב.

יריין: טוב אחר של דברים? למשל, אנחנו קיבלנו עדויות שלקראת

תחילה המלחמה היו לפי דעת מפקדים בהרבה ים"חים או בכמה

ים"חים מקרים שלגביהם לא היה ספק במקרה אחר או שנים, זה גם הועמד לדין, של

דיווח כוזב של סמלים או קצינים בקשר עם הטיפול בסנקים, לדוגמה - נאמר שנעשה

טיפול, והוא לא נעשה, האם אחרי טוב זה של דברים אתם עוקבים.

אלטוב: לא, לא עם חולית העיקוב מפני שאין לנו כאן אפשרות.

כאן אתה יכול להכנס לחקירה גלויה, במידה של חשד.

יריין: במידה של חשד אני מבין.

אלטוב: כאן, למעשה, צריכות להיכנס לפעולה חוליות הביקורת של

קצין חימוש ראשי, אם כתוב שבדקן הם צריכים להוסיף יום

אחרי הכריקה, ואם הוא סכנאי טוב - לא ייתכן שלא יראה שלא ברזו את הסנק וכו'.

יריין: לא, אני שואל כרגע מבחינת עיקוב אחרי עבירות.

אלטוב: לא, אנחנו לא יכולים.

יריין: חולית העיקוב שלך הם כולם אנשים שכפופים אליך או יש

לך גם אנשים מסוג של מודיעים?

אלטוב: יש לי רק הכפופים אלי, אבל אנחנו נעזרים ע"י כל מיני

חיילים שמכונים למסור אינפורמציה בעילום שם מתוך יחידה

מסויימת.

יריין: איזה סטרוס יש להם?

אלטוב: חייל שלנו למעשה, אני מכניס אוחו, שוחל אוחו בכסיס.

יריין: בלי יריעה?

- אלמוג: כלי ידיעת המפקד, בכלל לא, בכדי להיות בטוח שאף אחר יקלקל, אבל עם ספקדה מסווגה לגמרי, כדי שאפשר יהיה להכניס אותו פנימה ולא שאני אצטרך לבוא ולהכניס אותו, למשל בשריון עם קצין או אספקה ראשי שאני מכניס אותו לבסיס אבטחה.
- ידין: בסוג זה של עבירות, שיש להן אח"כ השלכות חמורות, אתם לא מצאתם לנכון להשתיל בים"חים פוריעים?
- אלמוג: לא.
- ידין: לפה לא?
- אלמוג: (א) לא הספקנו לספל בנושא.....
- ידין: אבל זה לא הובא לתשומת לבכם?
- אלמוג: לא. אני שמעתי על כך אחרי מלחמה, שהיו ים"חים שהיה חסר ציוד.
- ידין: ואז, כששמעה - החלטה לעשות משהו?
- אלמוג: לא.
- ידין: מדוע לא?
- אלמוג: כי אין לי לזה כוח אדם, אני אקבל עוד 6 איש אולי בינואר. יש לי היום בחוליה 5 איש בהפקיד.
- ידין: אבל בשביל השתלה אלה צריכים להיות אפס אנשים שהם על התק' שלך או שהם משתכזזים בהקן הרגיל?
- אלמוג: אנשים שלי, כולם שלי.

ידין: אז הם צריכים להיות מעל לחקן?

אלמוג: לא, אין היום חוליה שהיא מעל לחקן. זאת אומרת, שאם

אני היום סכניס אדם... (ידין: אז הוא יופיא בחקן של סכונאי) לחקופת כמה? - לחודש, חודשיים? אני לא אחזיק אותם שם שנה שלמה.

ידין: ליס"חים מרכזיים של אגודה זה לא כדאי?

אלמוג: אז אפשר לעשות שם דבר אחר. למצוא את הקשר לאנשים,

שאפשר לספור על איזה כחור סתוך כל חוליה....

ידין: אני שואל אותך, אני לא הייתי מציע כרגע ללכת בשיטה כזו

או אחרת, אני לא מביע דעה כזה, אבל מרגע שהצבא התגייס

לשיטה זו - ואני לא מביע בקורה לחיוב או לשלילה - של השתלה, אז מה יכול להיות

פתח חשוב מרירות כוזב על טיפול ברכב קרבי?

אלמוג: זה אפשר לעשות ככלל בלי זה, ע"י פשוט חוליות ביקורת

מקצועיות שיבואו ליס"חים. יש להם סקיצה של ימי פעילות,

למסל, פעם בחדש צריך להת גריז או לבדוק חשמל ובטריות. הם יודעים מתי - ואפשר

לבוא יום-יומיים אחרי זה ולבדוק.

ידין: זה דבר שהל על כל חיל, על כל יחידה, שיכולים באמצעות

הפיקוח שלהם לדעת?

אלמוג: מבחינה טכנית חייב להיות איש מקצוע. הכחור שלי, שיהיה

שם, אם הוא יראה שעושים שלוש פעמים כשבוע גריז או פעם

בהדש לא יהיה שום פושג, אלא אם כן הוא יקבל הדרכה מראש.

ידין: אבל אולי אתה תוכל למצוא איש מחיל הימוש והשתיל אותו?

אלמוג: זאת אומרת שאני צריך למצוא את המודיע בפנים, המקצועי.

אלמוג: להגיע לדברים שאין מגיעים אליהם בדרך אחרת.

יריין: סוג זה של דברים לא מעניינים אתכם?

אלמוג: מעניינים, אבל עוד לא הצלחנו להגיע להם.

היו"ר אגרנט: הבינותי שחולית העיקוב סטר זה רק לבדוק פגיעות כרכוש.

אלמוג: לא, היום אני שם את הרגש על רכוש. אבל ברגע שיש לנו ידיעה מסויימתאן איזו שהיא ידיעה קלושה על משהו שקורה אפשר להפעיל את החוליה גם לבני זה, אבל היא בעיקר עוסקת בעניני רכוש.

יריין: מטרת השאלות שלי אליך היא אם אתה כראש מצ"ח 7 שנים היית ער בכלל לסוג זה של עבירות, שהן בבחינת התנהגות שיש לה השפעה ארצית על מטטר ועל מורל בדרגים בינוניים ובנוהים, אפנס מספר מקרים קטן, האם היית ער לסוג זה של מקרים?

אלמוג: כשהייתה לנו איזו שהיא ידיעה - והיו לנו - על מקרה פתחנו חיק. והיו חיקים נגד קצינים על התנהגות. היה מקרה של רכ-סרן שהיה נוסע בדרך והיה לוקח חיילות טרנס וטאנו חיילות על סמך כל מיני עדויות....

יריין: בתוך ספקות?

אלמוג: קרו גם מקרים, לאו דוקא קצונה בכירה, זה יכול להיות גם סמל וגם רטר. גם עכשיו יש לנו איזה מקרה במחנה בירושלים, שסמל הכיא אזרחית. היו גם מקרים שקצין לקח איזה נערה שעבדה באחת היהדות בגש"חים בח 16 והאשמנו אותו על בעילה קטינה....

יריין: אני מבין שהחיק הזה נסגר "מחוסר ענין ציבורי".

אלמוג: לא מחוסר ענין ציבורי.

ידין: כך כתוב בתיק.

אלמוג: זה מחוסר ענין ציבורי, אלא מחוסר סיוע, מפני שבבירור
ידין: מין אי אפשר א רק לקחת את העדות של הבחורה... (לא, לא,

זה ריין וחשבון של הפרקליט הצבאי הראשי והוא כוחב שהתיק נסגר "מחוסר ענין
ציבורי") אז הוא קורא לזה "חוסר ענין ציבורי", אני חושב שמבחינה חוקית אי
אפשר לרונן על עבירה מין בלי סיוע.

ידין: אתה עובד לנושא אחר, אני לא מחכוון לעבירות מין, אני
מבדק על עבירות של התנהגות....

אלמוג: התנהגות שאינה הולמת קצינים בכירים, נאסר. עוד לא,
ברגע שאין לנו אמצא יריעה על כך החוליה אינה יכולה לעבו

ידין: ואין לך לא חלונות בענין זה, לא שמועות?

אלמוג: לא, ברגע שיש לנו חלונה אנחנו מיד סתהילים.

ידין: האם אתה בכיוון שלך - סלה לי על השאלה, לא שאני
קובע את זה, אלא כדי שהענה לי בשלילה - ויש דבר
עתיק מאד על שלושת הקופים - "לא לראות שום דבר רע, לא לשמוע שום דבר רע....."

אלמוג: לא, לא, להיפך, אנחנו בשביל לראות את הדברים הרעים,
ועד היום הזה אני יכול להיות גאה שאנחנו לא העלמנו עין
משום סקרה ולו הקטן ביותר.

ידין: לא עין ולא אוזן?

אלמוג: לא עין ולא אוזן ולא את העט והנייר.

ידין: ולא את הפה?

אלסוב: ולא את הפה, מפני שאת הדברים האלה אנחנו מקבלים בדרך

כלל הן דרך קצינות הח"ן וגם מחיילות, יש מקרים שמפקד,

אחרי שהיילת אינה נענייה לו - מחייל להתעלל בה, ופחחנו בתיקים כאלה, כך שאנחנו לא משתדלים ע"י זה שנגיד שאין לנו מקרים של התנהגות בלתי הולמת של קצין שמקרים כאלה לא קורים, לא הכנסת ראש של כח היענה לחול, להיפך.

ידין: נמכחינה זאת לך, לפרות מה שאמרת בהקשר אחר, לך אין שום רתיעה שאאז נהיסוס כלפי איזו דרגה שחיה?

אלסוב: לא.

ידין: ואין לך הפליות בעניין זה?

אלסוב: לא, אם יגידו לי "אל תטפל" אני מחזיר את פנקס העודת

חוק מצ"ה שלי ואומר "תודה רבה, אין לי מה לעשות כאן".

התנהגתי עד היום כך, גם בזמן שהייתי מפקד מצ"ה חיל אויר, היו לי אז שני בעלים,

מפקד מצ"ה ומפקד חיל האויר. אבל אף פעם לא נחקלתי שיבוא לי מפקד חיל ויגיד לי

"לא, אל תטפל בזה, זה כחור החיל, וזה ברושה, זה יתן שם רע". ההיפך הוא הנכון

(ידין: אני שמה לשמוע), אחד ממפקדי החיל אמר לי "אתה לוקח לי יד ימין אם

אתה מכניס את הקצין הזה לבית הסוהר, אבל תכניס אותו" והוא נכנס. (ידין: נעים

סאר לשמוע.) ומאז אני זוכר שאחרי המקרה הזה והוא נר לרגלי.

לנדוי: היו גם מקרים הפוכים, של נסיון להשפיע עליך, שאתה לא

נענייה להם כמובן, להשפיע עליך לטעם עכירות? היו דברים

כאלה?

אלסוב: עד כמה שלי ידוע אישית לא היה אף אחד.

ידין: עליך.

הער: אל"ם צבי אלמוג

אלמוג:

עלי לא ניסו, אולי סכיון שמכירים את האופי ה"רע" שלי, אף אחד לא ניסה לבוא אלי ולבקש ממני "תראה מה לעשות כאן, אולי אפשר לספל בנושא". יכול להיות שהם ידעו שייחקלו ב השוכה שהייתי סורי אוחו מהמדרגה בעדינות לא כל כך רבה.

יריג:

יפה מאד.

לסקוב:

אני עובד על הנחונים ואני מקבל חסונה כזו שרוב העבירות מבחינת הנושא הן במישור של מטמעה, במישור של רצון עצמי, הן בין חייל לחייל, בין חייל והרכוש שהצבא נהן לו, בין חייל ובין הרכוש של חייל אחר ובין החייל והתפקיד. ואני משהו את העבירות האלה מבחינת סוגים לפי הנאי השרוה בצבא של סילואים לחובה זה א 1 ל-12, סילואים לקבע - זה 1 ל-2, ויהם של חובה לקבע - זה 1 ל-6 בערך. אם אני עובר את זה לפי בחינת הדרגות אז אני רואה כך, שהראשון הזה טוראי, רב"ט, סמ"ל, טר"ט, סגן, סמל ראשון, שאף סגן משנה, סרן, רב סרן, סגן אלוף.

מחעוררה אצלי השאלה: האם עבירה מצ"ח - ואני מבדיל את זה מעבירה אחרת - היא דבר שאיננו עוזר לפי אשמתו שעבר את העבירה לעלות בדרגה, אלא אם כן יש איזו ועדה, שמינתה אותה רשות מוסמכת, שכודקת את העניין ואומרת "אנחנו מוחקים את המקרה הזה על רקע דברים שהיו?"

והורד כדרג

אלמוג:

סכיר והגיוני, הייתי אומר, שאם קצין שנחמס כגנאיכה/טרב-

סרן לסגן - בעוד שדעתי ברבע שקצין גנב אין לו בכלל מה

לעשות בצבא - אנחנו עם פתיחת החקירה, כשיש כבר חשד מכוסס או מיר כשאנחנו יודעים אם חפסנו סדווחים מיר למינהל הסגל כדי שפשוט לא יקרה דבר סגוהך שהוך כדי מהלך החקירה סרן עולה לדרגת רב סרן או רב סרן לסגן-אלוף או סגן-אלוף לאלוף-משנה. אז זוהי חובה דיווח מיידית עלינו. לאחר זאת התיק הועבר והי מטמט, נאמר שאחאחאחא שנמצא חייב. לאחר טכך אין לי כבר כל שליטה אם האיש עולה

כדוגה או לא, אם משאירים אותו בצבא הוא יכול לעלות בדרגה אם יהליט מישהו שהוא יכול לעלות.

לסקוב: אתה אינך יודע אם הדבר הזה מעכב.....?

אלמוג: לא, אין סבילה שאוסרת שמי שהיה נגדו תיק מצ"ח לעולם

לא יקודם, מפני שראינו כבר קצינים בצה"ל במסך 26

שנה שהיו להם תיקים והיו להם עכירות, לא חשוב מה - אם זה גניבה או אי פילוי הורן ואח"כ הם החקדמו.

לסקוב: שאלה שניה שלי היא זו. ישנה פקודה שאוסרת שחייל צריך

לאבטח, הוא צריך להיות אחראי לאבטחה ורכוש הפרטי, הרכוש

שהצבא נתן לו והרכוש שהצבא מינה אותו לשמור עליו. כשהוא מקבל את הרכוש הזה - האם דבר אבטחה הרכוש היא כרה ביצוע בתנאים שיטנס? למשל, בצבא שאני שרתתי בו קודם דלק, מזון, תחמושה, שמן, בגדים, שמיכות - כל דבר שניתן לספור, אין חתמים עליו אלא אם כן קצין בנוכחות אפסנאי ספר את הדברים וברק. (אלמוג: מה שאנחנו קוראים ספירת מלאי.) ומלפדים אותו איך לא לספור שמיכה אחת פעמים וכד' דברים מסוג זה. למשל, ספירת הפצים אישיים, להשאיר את החפצים האישיים שלך במחסן אפסנאות כאשר אתה יוצא לחופשה, הקיטבב וכל הדברים האחרים, האם ביחידה היום, בסיס קליטה ומיון, בסיס טירונים, יחידה בשדה, יחידה צנחנים שנזרקה ממקום למקום, יחידה שריון שעוברת ממקום למקום, האם זה סביר שחייל יוכל לשמור על ציודו האישי, הרכוש הצבאי שניתן לו?

ז. אלמוג

הייתי מחלק את זאת לשתיים: כיתרות סטטיות

שיושבות בבסיסים קבועים או פחות יותר ניתנו

לחיילים אפשרויות. זה מה שנקרא הארון של החייל. זה ארון עם מנעול. או שיש לו את הקיטבב עם המנעול. בצבא שאתה הכרת, היה יוצא חייל לחופש פעם בחודשיים או פעם בחצי שנה ואז הוא היה מאפסן את הציוד שלו באפסנאות. אז לנו ישנה צרה של נע ונד. כל יום רואים על הכבישים כמעט את כל זה"ל על מש בניסיעות. סאל-ערוש מביעים לחל-אביב; סבאר-שבב מביעים; מחיפה מביעים. אז ברור שאף אפסנאי לא יקח בכורך את היור מהחייל ויתן לו אותו בתורה בערב, ואז משאירים את הציוד בחדרים וכאן ה"ברוך". אם חייל יוצא באמת לחופשה ארוכה והוא נוהג בהתאם לפקודות, לא יכולים לפגוע בציוד שלו. אבל כשהייל סמוך צריך שלרים בו 20 חיילים, 18 נוסעים ורק 2 נשארים, והחייל משאיר בצדף כזה את חפציו ונוסע הכיתה, כי לא איכפת לחיילים לעמוד בכבישים שעה ואפילו שלוש שעות (אני לפעמים נדהם כשאני לוקח חיילי; בסרמפ, לשמוע מאין לאן הם נוסעים ללילה, ואני שואל אותו - אתה כל יום נוסע? והוא אומר: כן, בכורך אני נוסע ובערב חוזר). ברבע שמשאירים את הציוד כך בלוי, מתחיל לפעול הייצר הרע אזל אלה שמסתובבים בשטח כלילה לחטט, ותיורם לחסוף קיטבב או לפרוץ מנעול, זו לא בעיה חמורים את הקיטבב, המנעול נשאר מנעול, אבל הקיטבב פרו וכך זה עם הרכוש הפרטי וכך גם הרכוש הצבאי.

ברור שישנה אבל השמירה אל אפסנאות, כמו שאתה

הזכרת רלק וכו'. הגענו למצב שהמלצנו וזה מבוצע בדרך כלל - צריך להיות מבוצע - על מחסני נשק ולא חשוב שיש שם אקדח או מאה או שניים - שאדם יישן במכנה כלילה וביוקולא יעזוב אותו. כי הגענו למצב שאנשים נכנסו לבסיסים, מחוץ לגדר, לקחת נשק (חשד שהגיעו גם לבני המיעוטים) ואף אחד לא ראה ולא שמע. במקרה נכנסו לשם אחרי שלושה ימים וגילו שנעלמו ששה עוזים או חסרים עשרה אלפים כדורים. ואז דרס והצלחנו נרמה לי, לעורר קצת את כל אלה קנוביעים בדבר, וההוראה היום היא שתיביים להשאר. אותו דבר לבני כסף בקופה. אסור להשאיר בגזברות מעל לסכום מסויים.

חייב אדם לישון בגזברות. אם לא הצליחו לחלק למשל עכשיו את הכספים, כייתור היום כשיש כספים לאנשי מילואים, והכנקים סבורים, ונשאר כסף בגזברות, מעל ל-500 לירות, חייב אדם לישון בחדר הקופה. קורה שאין מבצעים את ההוראה; נניח שהבחור הלך לראות באותו ערב סרט כסלורוויזה, ובאותו רגע פרצו את הקופה. אז הוא עומד לדיון, אם אנו לא מצליחים לחפוס את הכסף. בזמן האחרון היו לנו כמה הצלחות והגענו עד לגרוש האחרון. אבל זה טוב עדין של קיום ההוראות, ולא כולן יכולות להתכצע מסיבה שהאפשרויות לא ריאליות. אם כל לילה נוסע חמישים אחוז של צה"ל הביתה - בעיקר מהיחידות שבבסיסים שהם בטוח של מאה קילומטר מחל-אביב.

האם הפנו את חשומת-לכך שעל טופס חוות-דעת אין

לסקוב

סעיף ליושר או לרובסת אישיה?

אני יודע את זאת. אני יודע שאין סעיף כזה.

צ. אלסוב:

אף פעם לא היה. אני אומר מה שאמרתי קודם - קצין

ברגע שעבר עכירה שעמד עליה לדין, אין לו ככלל מקום בצה"ל, או בכל צבא אחר. אבל

לצערנו...

אנו סודים לך על הערות.

הי"ר אגרנט:

תודה רבה על הסכלנות שלכם.

צ. אלסוב:

הישיבה ננסלה